

Egyik zsebem-másik zsebem – a cégcsoporton belüli kölcsönök buktatói

Egy vissza nem fizetett kölcsön kapcsán a Fővárosi Ítéltábla a gazdasági társaság ügyvezetőjétől elvárható gondosság követelményét értelmezte. Az ügy érdekessége a gazdasági hétköznapiokból jól ismert körülmény, miszerint a kölcsönt nyújtó és a kölcsönbe vevő társaság ügyvezetője, a szerződés aláírója, ugyanaz a személy volt.

A konkrét ügyben a kölcsön összegét 6% mértékű ügyleti kamat terhelte, amelyet a fennálló tőketartozással együtt, lejáratkor kellett (volna) egyösszegben megfizetni. A szerződés alapján a kölcsönbe vevő a lejárt, de az esedékességkor ki nem fizetett kötelezettségei után az ügyleti kamaton felül késedelmi kamatot is köteles volt fizetni, amelynek mértéke megegyezett az MNB alapkamat + 7%-kal. A felperes társaság egyszerűsített, éves beszámolója szerint a kölcsönszerződés megkötését megelőző évben és a szerződéskötés évében is a társaság negatív saját tőkével és mérleg szerinti eredménnyel rendelkezett. A kölcsön visszafizetésére a szerződés szerinti határidőben és azt követően sem került sor, részben arra történő hivatkozással, hogy az adós vállalkozás gazdasági helyzete elnehezült. Az ügyvezető semmilyen intézkedést nem tett a követelés érvényesítése érdekében.

Az Ítéltábla azt elemezte, hogy a társaság ügyvezetője a tőle elvárható gondossággal és a társaság érdekeinek elsődlegessége alapján járt-e el akkor, amikor tudva a társaság veszteségeiről, jelentős összegű kölcsönszerződést kötött úgy, hogy a szerződésből eredő követelések érvényesítése érdekében utóbb nem tett intézkedéseket.

Az ítéltábla rámutatott, hogy nem szolgálta a perbeli kölcsönszerződés megkötése a felperes gazdasági társaság érdekeit. A beszámoló alapján jelentős veszteséggel rendelkező felperes oly módon nyújtott nagy összegű kölcsönt bármilyen biztosíték kikötése hiányában, hogy az akkor irányadó inflációhoz igazodó jegybanki alapkamattal szinte megegyező ügyleti kamat került kikötésre. Ezen tevőleges ügyvezetői magatartás nem egyeztethető össze a gazdasági társaság ügyvezetőjével szemben támasztott elvárható gondossággal, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegességével. Miután a lejárt követelés behajtása érdekében az alperes nem tett lépéseket, mulasztása a kárfelelősségét megalapozza.

A vezető tisztségviselőt ebben a körben nem mentesíti a felelősség alól az adós vagyoni-gazdasági helyzetének elnehezülése sem. Az Ítéltábla kifejtette, hogy az ügyvezető a tőle elvárható gondosságot ilyen körülmény bekövetkezése esetén – attól függően, hogy az adós vagyoni helyzetével előzetesen tisztában volt-e – akkor tanúsítja, ha a kölcsönszerződést nem köti meg, vagy azt azonnali hatállyal felmondja.

A pénzeszközök saját cégek közötti mozgatása, átcsoportosítása egy teljesen hétköznapi üzleti helyzet, érdemes azonban körültekintően eljárni és a megfelelő átcsoportosítási módot, eszközt kidolgozni és alkalmazni. Látható az ügyvezetői felelősség kockázata, de ezen túlmenően adójogi és egyéb üzleti kockázatok is felmerülhetnek egy rosszul, illetve átgondolatlanul lebonyolított tranzakció, vagy esetleg éveken át tartó tranzakciós sorozat kapcsán, ezért mindenképpen érdemes szakértővel konzultálni a témában és nem a „mindig így szoktuk, eddig is működött” receptet követni feltétlenül.